

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010459
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616010459.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému X. J. pre prečin lúpeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/72/2016 zo dňa 18. 1. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 15. mája 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a obžalovaného X. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/72/2016 zo dňa 18. 1. 2017 uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5.4.2016 o 12.55 hod. v obci Smižany vošiel do nákupného centra Tesco na ul. Tatranská č. 103, kde z regálu oddelenia alkoholických nápojov zobral fľašu vodky 0,7 litra značky Nicolaus, z ktorej odstránil rukou zabezpečovací mechanizmus a fľašu vložil vzadu pod bundu J. S., ktorý tam s ním v predajni bol a následne obidvaja bez zaplatenia prešli pokladničnou zónou a vonku z predajne, čím obchodnej spoločnosti Tesco Stores SR a.s.. IČO 31321828 Kamenné nám. 1/A Bratislava, spôsobil škodu 7,89 €,

a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol v blokovom konaní Obvodným oddelením PZ Prešov Juh uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Z.z. právoplatne dňa 25.9.2015 a bola mu uložená pokuta 33 €, ktorú nezaplatil.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a podľa § 51 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze vstupu do nákupného centra Tesco ul. Tatranská v Smižanoch. Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona mu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku uložil obžalovanému nahradiť poškodenej spoločnosti Tesco Stores SR, a.s. Kamenné nám. I/A Bratislava, IČO 31321828 škodu vo výške 7,89 €.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má za to, že súdom uložený trest nemožno považovať za primeraný a u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uviedol, že prihladnuc na posledné odsúdenia obžalovaného, ktorému nie je majetková trestná činnosť cudzia, najmä však na posledné odsúdenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/49/2011, právoplatné dňa 27. 4. 2011, za čo mu bol uložený 7-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody je zrejmé, že toto odsúdenie nepredstavovalo dostatočnú prevýchovu jeho osoby ako páchatel'a a tiež ho neodradilo od páchania ďalšej charakterovo obdobnej trestnej činnosti. Svedčia o tom tiež preukázané priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. č. 372/1990 Zb. spočívajúce v krádeži tovaru v obchode, za ktoré bol uznaný vinným a ktorých sa od roku 2012 dopustil celkom štyrikrát. Pri posudzovaní primeranosti uloženého trestu z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného možno podľa jeho názoru hovoriť o jeho zjavnej neprimeranosti. Súd v danom prípade pri svojom rozhodovaní o treste nedostatočne zohľadnil minulosť osoby obžalovaného spočívajúcu v nie ojedinelej protiprávnej činnosti. S poukázaním na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd zmenil výrok o treste tak, že obžalovanému uloží podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že na výkon trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie do výroku o vine, ako aj o treste. Uviedol, že súd na základe vykonaného dokazovania nesprávne vyhodnotil jeho konanie, keď dospel k záveru, že mal úmysel fľašu z obchodného domu odcudziť. S fľašou na mieste manipuloval z dôvodu, že sa z nej chcel napiť, čo však nedokončil, pretože J. S. navrhol, aby fľašu zakúpili. Nevie čo spôsobilo, že sa Lukáš S. rozhodol fľašu so sebou odniesť z obchodného domu preč, ale on nemal úmysel fľašu odcudziť a v žiadnom prípade nechcel takýmto konaním porušiť právne predpisy. Je toho názoru, že nakoľko nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu (úmyselné zavinenie), jeho konanie nie je možné právne posúdiť ako trestný čin. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a aby ho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný doplnil sám odvolanie v tom smere, že trvá na tom, že boli pod vplyvom alkoholu a v obchode iba srandovali, nechcel fľašu ukradnúť a nevie o tom, že sa mal dopustiť nejakej krádeže. Na kamerovom zázname zreteľne vidieť, že neodchádzal z obchodu spolu s J. S.. Necíti sa vinným, pretože fľašu neukradol, ani ju nestrčil za pás nohavíc a ani nikomu nekázal, aby ju odcudzil. Navrhol predvolať a vypočuť svedka Lukáša S..

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že z konania obžalovaného, ako aj svedka J. S. bolo jednoznačne preukázané, že po tom, čo zobral fľašu s alkoholom, na ktorej bol zabezpečovací kód z umelej hmoty umiestnený na fľaši práve preto, aby nebolo možné po prejení cez pokladničnú zónu odísť

bez zaplattenia, nakoľko by došlo k zvukovej signalizácii, o čom mal obžalovaný vedomosť, dal tento zabezpečovací kód dole a fľašu bezprostredne potom vložil za chrbát pod bundu S. s jasnou spoluprácou tejto osoby, čo zreteľne vyplýva z kamerového záznamu ich konania. Následne bez zaplattenia odišli tak obžalovaný, ako aj svedok z predajne, čo rovnako jednoznačne vyplýva z obrazovej dokumentácie. Už prvotný kontakt s fľašou alkoholu nasvedčoval, aj podľa názoru krajského súdu tomu, že fľašu ide odcudziť, keďže odstránil z fľaše zabezpečovací kód, ktorý položil späť na regál a ktorý sa napokon po ich odchode aj v regáli, kde sa nachádzal alkohol, našiel.

Na základe takto zistených skutočností niet žiadnych pochybností o tom, že obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec a bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacov postihnutý, naplnil všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a to tak po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke.

Uvedeného konania, ako je to z vykonaného dokazovania zrejme sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol v blokovom konaní Obvodným oddelením PZ Prešov - JUH uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z.z., rozhodnutím právoplatným dňa 25. 9. 2015.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal vo vzťahu k výroku o treste s osobou obžalovaného a s jeho predchádzajúcim životom.

Niet pochyb o tom, že obžalovaný už bol opakovane 6-krát odsúdený prevažne pre trestnú činnosť majetkovej povahy. Naposledy rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/49/2011 zo dňa 27. 4. 2011, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý vykonal dňa 26. 1. 2012 a následne v konaní sp. zn. 1T/100/2013 bol dňa 5. 11. 2013 uznaný vinným z prečinu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, so skúšobnou dobou dvoch rokov, ktorá mu uplynula 20. 11. 2015. Správne zároveň okresný súd uviedol, že obžalovaný bol od roku 2011 13-krát priestupkovo prejednaný, z toho v piatich prípadoch pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch.

Zohľadniac osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život sa krajský súd, berúc do úvahy aj výšku spôsobenej škody 7,89 eur, stotožnil s názorom okresného súdu, že trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu troch rokov s probačným dohľadom, vrátane uložených povinností a obmedzení spĺňa všetky kritériá účelu trestu z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Predchádzajúci život obžalovaného, vrátane jeho predchádzajúcich odsúdení a postihov za priestupky zohľadnil súd prvého stupňa, vzhľadom na výšku spôsobenej škody dostatočne jednak výškou uloženého trestu vo výmere 10 mesiacov a jednak dĺžkou skúšobnej doby v trvaní troch rokov a to s probačným dohľadom.

Nezistiac pochybenie okresného súdu ani vo výroku o náhrade spôsobenej škody, rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.